

Forfjellen i Stemmetaillet var saaledes ikke alene ringe, men hele det Stemmeantal, der afgaves, var ligeledes meget ringe, og da det viste sig, at det samlede Stemmeantal, der afgaves for det Forslag, der forud blev afstemt, var 70, fremgaaer deraf klart, at en Deel af Thingets Medlemmer ikke have afgivet Stemmer over det Forslag, hvorom her er Tale. Vi skulde desuagtet ikke have fremkommet med det paany, naar ikke den høitærede Finantsminister havde erklæret, ikke at have Noget imod det. Denne Erklæring blev imidlertid ikke afgiven af den høitærede Finantsminister selv, men den ærede Minister tillod mig at sige det her i Thinget, hvilket dog skete saa silbdigt, at jeg har havt den Formening, at denne Erklæring er undgaaet en Deel af de ærede Medlemmers Opmærksomhed. Det kan derfor muligviis have været deres Tro om, at Finantsministeren ikke vilde gaae ind paa dette Forslag, der kan have bevæget Enkelte til at stemme imod det. Man vil maaskee sige, at dette Forslag har liden eller ingen Betydning, at det er ligegyldigt, hvad enten Ordet „indtil“ staaer der eller ikke, men denne Anskuelse kunne Forslagsstillerne ikke tiltræde. Man maa nemlig erindre, at det vil være mindre sandsynligt, at det sjællandste Jernbaneselskab vil kunne overtage Anlægget af denne Bane, hvis det ikke lykkes den høitærede Indenrigsminister at skaffe et privat Selskab tilveie, der vil overtage den fæsteste. Skee dette ikke, og skeer det ikke snart, vil den Tid være noget fjern, da en Contract om Anlægget af denne Bane vil kunne blive affuttet, og det beroer da meget paa den daværende Minister, om denne Bane overhovedt skal kunne bygges, forsaavidt det er et privat Selskab, der paatager sig Anlægget af den, dersom dette Ord: „indtil“ bliver staaende. Enhver Minister, der er en Modstander af denne Bane, vil nemlig derved have det i sin Magt med Loven i sin Haand at kunne sige: Jeg vil kun give Rentegaranti for $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{6}$ eller hvad det nu skal være, og intet Menneffe vil kunne paastaae, at han ikke har fuldstændig Ret dertil; men deraf vil man ogsaa see, at det vil staae i enhver Ministers Magt aldeles at tilintetgjøre denne Bane, dersom et privat

Selskab skal overtage Anlægget af den. Hertil kommer, at dette Ord „indtil“ efter min Formening endog er blevet noget mere fremtrædende siden 2den Behandling derved, at der er indstemt de to Ord: „enten“, „eller“. Der staaer nu: „enten indtil for Halvdelen“, men senere staaer der: „eller for det Hele“, og alene ifølge Ordlyden vil det altsaa efter min Formening være aldeles naturligt at udstemme Ordet: „indtil“. Der opnaaes derved slet ikke Andet end, hvad baade det nuværende Ministerium og Thinget igrunden ere enige om, nemlig den Forudsætning, at Staten giver en Rentegaranti for Halvdelen, forsaavidt et privat Selskab kommer til at anlægge denne Bane. Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

Krabbe: Den høitærede Indenrigsminister har stillet et Vandringsforslag angaaende Banens Endepunkt ved Kallundborg, et Vandringsforslag, der istedetfor at bestemme, at Banen skal gaae til Kallundborg Havn, gaaer ud paa at indsette et Alternativ, saaledes at Banen enten føres til Kallundborg Havn eller til Kallundborg med et Spor til Havnen, altsaa et Hestespor for Trækvogne. Jeg vil her gjentage, hvad jeg ved 2den Behandling har tilladt mig at udtale, at det efter mit Kjenndskab til Terrainforholdene er min fulde Overbeviisning, at der ikke er Spor af Hindring for, at Banens Endepunkt kan lægges umiddelbart ved selve Havnen, og at der ogsaa der vil være Plads til Stationsbygninger og alt Tilbehør. Jeg vil hertil føie, at jeg i Mellemtiden mellem 2den og 3die Behandling har forskaffet mig samtlige de Oplysninger, som det var mig muligt at faae, og at alle disse samstemme hert. Jeg har her liggende forskjellige Kort til Raadighed, deriblandt Generalstabens og flere større Kort, tilligemed et Grundrids, der nylig er optaget, hvilket Altsammen bekræfter, at der er rigelig Plads og god Udgang til Banen. Jeg har endvidere fra den sagkyndigste Mand der paa Egnen, nemlig den udmærkede dygtige Nivelleur, Landinspecteur Griffen, der boer i Kallundborg, modtaget et Skjøn, hvoraf jeg med den ærede Formands Tilladelse vil oplæse et Stykke; det lyder saaledes: „Paa Opfordring